

Sense arguments

Carles Sancho i Andrés

Conte presentat en el 15è Premi de
narrativa curta per Internet TINET

Tinet
www.tinet.cat

—No ho entenc. Es veu que sóc molt burra, però no entenc els tipus d'arguments dels articles d'opinió.

—No ets burra. T'hi has d'aplicar, formar-te una idea de cada explicació. No és tan difícil —contestà el professor.

Ella no li prestà atenció. Revisava els apunts, com si n'haguera de sorgir una llum brillant i miraculosa que li indicara el camí.

—L'argument per exemplificació... no l'entenc. I això que les meues companyes diuen que és el més fàcil. Doncs jo no l'entenc. Perquè sóc burra.

—No ets burra, recollons. La gent és burra quan ni tan sols es planteja ser-ho. Per exemple, Hitler intentà arrasar la Unió Soviètica perquè tenia tan alt concepte de si mateix que no es plantejà que podia fracassar.

Semblava mig convençuda. Però mig convençuda significa que no ho estava del tot.

—Doncs continue sense entendre l'argument per exemplificació —va afegir. I novament s'encomanà a una revisió fugaç dels apunts—. I l'argument per autoritat? Avui el professor l'ha preguntat a tres alumnes i els tres ho han sabut. Sort que no m'ho ha preguntat a mi, perquè haguera quedat en ridícul. Que sóc burra, vaja. Per què no deixes de dur-me la contrària?

—Freud digué que si dos individus estan sempre d'acord en tot, n'hi ha un que pensa pels dos.

—Freud... un tipus intel·ligent i cultivat que no m'explica a mi què és un argument per autoritat. Ni... com es diu?— ella s'acostà un full a la cara i va llegir.— Argument per analogia.

Aleshores, abaixà la mirada i es premé els lacrimals amb els dits. Estava abatuda.

—No t'ofusques, dona. El que passa és que estàs obsessionada i això t'entrebanca. És com si volgueres imprimir un treball que hagueres de lliurar en vint minuts i no et funcionara la impressora. Tornaries a donar l'ordre d'imprimir i la impressora continuaria sense funcionar. Ho intentaries, amb el mateix procediment, set o vuit voltes, sense èxit. Per no asserenar-te, no t'adonaries que el que li passa a la impressora és que està apagada. Doncs ara et passa el mateix. No és que sigues burra, sinó que estàs ofuscada.

Ella va seguir en la seua estranya relació amb els apunts, a què conferia propietats sobrenaturals.

—Argumentar per veritats evidents— va llegir—. Ara vés a saber això què significa. Crec que em deixaré aquest examen per al setembre.

—Si no t'hi presentes, segur que el suspendràs.

—Ah, i encara queden les fal·làcies. Per exemple, la fal·làcia de la causa falsa. Caga't. Això no és per a burros. No hi pegues més voltes.

Ell es desesperava.

—Et sents burra perquè creus que els altres són intel·ligents i tu no.

—I la fal·làcia *ad misericordiam*, tu! L'emissor apel·la a la pietat del destinatari per tal de convèncer-lo— va llegir—. Si vols que entenga això, que vinga Déu i que ho veja.

—Pel que més vulgues, no descartes aquest examen. Em convertiries en el pitjor professor de l'acadèmia— li

espetegà ell. Immediatament, agafà la mà d'ella i s'agenollà plorós—. Faré el que em demanes, però presenta't.

A ella no l'apassionaven les mostres de vulnerabilitat. No trobà millor trencament d'aquella situació que, de nou, revisar els apunts.

—I encara em queda la fal·làcia *ad hominem*...

—Tu no ets burra— va insistir ell, per la seua part, com si poc o gens li interessara el discurs d'ella i, en canvi, s'haguera centrat en el seu propòsit personal.

—I tu com em pots dir això, si ets el pitjor professor de l'acadèmia? Estàs preparat, posem per cas, per a explicar-me l'*argumentum ad populum*? Segons sembla, tothom en aquesta acadèmia em diria que no.

Ell es retirà afligit i arreplegà els llibres, els bolis i el mòbil. Tot seguit, marxà i la deixà sola a classe, encara llegint el dossier i sense ni tan sols adonar-se que ell ja no hi era.

—Hòstia! N'hi ha una que es diu *argumentum ad nauseam*.

Guardà els apunts i exclamà:

—Que burra sóc!

Primera edició en ePUB i PDF: juny de 2012.

Aquest relat fou presentat en la 15a edició del Premi de narrativa curta per Internet TINET, inclòs dins el cartell de Premis Literaris Ciutat de Tarragona 2011-2012 convocat per l'Ajuntament de Tarragona, Òmnium Cultural del Tarragonès i el Centre de Normalització Lingüística de Tarragona, amb el patrocini de la Diputació de Tarragona.

Publicat a www.tinet.cat.

Distribució sota llicència "[Reconeixement – No Comercial – Sense Obra Derivada \(by-nc-nd\) 3.0 Espanya](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/)" de Creative Commons.

